

MARKEC

april 2008, številka 7

www.os-markovci.net

STRAN 2

INTERVJU Z RAVNATELJEM

G. Ivan Štrafela nam je zaupal, kako je biti na OŠ Markovci učenec, učitelj in ravnatelj.

STRAN 13

PODALJŠANO BIVANJE

Kaj so nam povedali učenci podaljšanega bivanja?

STRAN 19

KAM NAPREJ?

Učenci 9. razredov smo letos postavljeni pred veliko odločitev - kam naprej?

POSTER

MARKEC ZA "ŽIVLJENJSKO DELO"

MOJCA KOSTANJEVEC,
naj učenka generacije

MARKEC ZA POSEBNE DOSEŽKE

več na STRANI 5

na področju biologije
SIMON JANŽEKOVIČ

PODELILI SMO NAGRADE

MARKEC

MARKEC na kulturno-umetniškem področju

TAJA MEZNARIČ, KATJA BEZJAK, NIKA ROŽANC

Ispoštovani g. Frano Kekec!

Markovci, 22.12.2025

Ka Vas se obračam s prošnjo, da uredite na delu ceste
v smeri župnišče - trgovina Epic ležeče policaje.

To je potrebno čim prej urediti, ker večina voznikov prehitro
vozi, kljub omejitvi hitrosti 30. Na cesti smo večinoma
solariji in starejši ljudje in smo v veliki nevarnosti.

Hvala na razumevanju
in lep pozdrav!

Thomas Polanec, 5.B

Thomas

MOJE RAZMIŠLJANJE O TEM, KAJ BI BILO
POTREBNO UREDITI V NAŠI OBČINI

Ispoštovani gospod župan!

Ka Vas se obračam s prošnjo, da načnete razmišljati o gradnji nove šole
in o gradnji vrtca.

To je potrebno čim prej urediti, ker je šola že stara.

Ko boste že razmišljali o tem, vas vljudno prosim, da ne naredite
vrtca in šole združene, tako kot je sedaj. To je zelo moteče za
solarije in vrteške otroke.

Hvala na razumevanju.

Lep pozdrav!

Nesir Kuhovec 5.B

MARKEC - glasilo učencev OŠ Markovci

Pri nastajanju glasila so sodelovali:

- učenci **NOVINARSKEGA KROŽKA**
- učenci izbirnega predmeta **ŠOLSKO NOVINARSTVO**

Glavna urednica: **Mojca KOSTANJEVEC, 9.a**

Pomočnica gl. urednice: **Nika ROŽANC, 9.b**

Logotip nagrade Markec oblikoval:

Simon ROŠKAR, 9.b

Grafično oblikovanje: **Gregor ZMAZEK**

Mentorica: **Irena MURŠEC**

Fotografije: **arhiv OŠ Markovci**

Naklada: **400 izvodov**

GLASILO UČENCEV OŠ MARKOVCI

UVODNIK

- Ravnatelj, g. Ivan Štrafela: "Vesel in ponosen sem, da sem lahko ravnatelj OŠ Markovci"
- Nika Rožanc: Zapoje si pri glasbi, pri pevskem zboru in CELO pri pouku slovenščine
- Mojca Kostanjevec: Recept za uspeh
- Mladi igralci: "V dramskem krožku sodelujemo z željo po igraltvu in druženju."
- Pesmi o mami
- Iz zimske in poletne šole v naravi
- Cvetke iz šolskih logov (po resničnih dogodkih)
- Fazanoskop

VSEBINA

I PLUS 5 Učitelji	1
Zaslužili so si Markeca	5
Utrinki iz šolskega življenja	12
Literarni kotiček	20
Za zabavo in korist	26

M A R K E C

APRIL 2008, ŠT. 7

24. APRIL 2008

ZDRAVO in POZDRAVLJENI

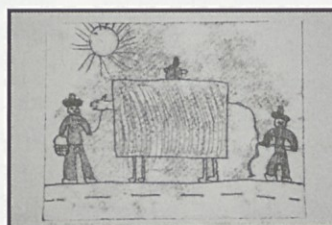
**vsi, ki me že poznate,
še posebej pa tisti, ki
me še niste spoznali!**

Torej se Vam želim najprej predstaviti. Sem MARKEC, glasilo učencev OŠ Markovci. Nekateri med Vami, prepričan sem, da je tako, me že poznate, vendar ste v letih, kar me ni bilo med Vas, nekoliko pozabili name. Tako pač je – pravijo, da je daleč od oči tudi daleč od srca.

Vsem ostalim pa bi rad povedal, da sem se že nekajkrat – mislim, da 6-krat, pojavil med učenci. Mnogi se

še spomnite tistega »prvega Markeca«, navihanca s štrlečimi lasmi in navihanim pogledom.

Želim, tako kot pred leti, z Vami deliti Vaše šolske radosti pa tudi tegobe, če bo treba.

Narisal: Marko BELA, 6.b

Prinašam Vam veliko zanimivega, predvsem pa raznoliškega branja, bodisi v besedi bodisi v sliki. Morda se boste našli v mojih prispevkih, če pa ne, počakajte, kajti obljubljam, da se bom kmalu znova pojavil.

Ob tej priložnosti bi rad pozdravil še DAN ŠOLE, ki se mi je po nekaj letih prav tako znova pridružil, obenem pa bi se rad zahvalil vsem tistim – učencem in učiteljem – ki ste pomagali in prijazno sodelovali pri mojem novem »rojstvu«.

Prav vesel sem, da sem lahko zopet med Vami.

Vaš Marcek

1 PLUS 5

**»Ooo... Kdo pa je to?
Ta je pa nov, pa ta je
tudi nova!«**

Takšne in podobne misli so šumele po naših šolskih hodnikih prvi dan pouka tega šolskega leta. Naša opažanja so bila pravilna, saj nam je

začelo letos znanje in šolski red »vtepati v glavo« 5 plus 1 novih obrazov, se pravi 5 novih učiteljev in pa novi ravnatelj.

Vse, kar je novo, je zanimivo – celo učitelji! Zato so si zaslužili našo posebno po-

zornost, kajti »poznati nasprotnika«, je vedno dobro. Torej smo jih vzeli »pod drobnogled«, česar pa nam ni uspelo izvedeti, smo jih enostavno vprašali.

g. Ivan Štrafela,
ravnatelj
OŠ Markovci

Kot se spodobi, vam najprej predstavljamo »ta glavnega«, se pravi ravnatelja. Njega smo srečevali že nekaj let, saj je na tej šoli zaposlen že od leta 1992. Zato vemo, da je novi ravnatelj profesor razrednega pouka, da je poučeval v oddelku podaljšanega bivanja, nekaj časa tudi v razredu, kar veliko let pa je bil desna roka g. Foltina, torej pomočnik ravnatelja.

Znano nam je tudi, da je domačin, da prihaja iz Markovcev in da je tudi on bil nekoč učenec naše šole.

Zato smo želeli izvedeti, kako je OŠ Markovci v koži učenca doživljal g. Štrafela. Prav nič ni bil v zadregi ob naših radovednih vprašanjih.

Intervju z ravnateljem

Odgovarja: g. Ivan Štrafela

Sprašuje: Mojca Kostanjevec

Gospod ravnatelj, tudi Vi ste bili učenec te šole. Kako se spominjate tega obdobja – so bili učitelji strogi, strožji kot danes?

Res je. Osnovno šolo Markovci sem začel obiskovati leta 1972. Prvih sedem razredov sem obiskoval v stari šolski stavbi, osmi razred pa v sedanji. To so bili lepi časi brezskrbnega otroštva, no ja, učiti smo se morali, pa tudi doma smo morali marsikaj postoriti. Vendar pa smo vedno našli čas tudi za igro in zabavo. Na učitelje imam lepe spomine, čeprav so bili nekateri zelo strogi. Mislim, da so bili učitelji v tistih časih res strožji, kot smo učitelji danes, pa tudi nekoliko drugačna pravila so veljala.

Ste si kot šolar kdaj predstavljali, da boste nekega dne ravno Vi ravnatelj te šole?

Ne, tega si še v sanjah nisem predstavljal, takrat še sploh nisem vedel, da bom postal učitelj. Ravnatelj pa so mi takrat delovali kot zelo stroge osebnosti, kar pa sam nisem. Moj sistem ravnanja vsega ni totalno avtoritativen, ampak temelji na načelu dogovarjanja in sprejemanja kompromisov.

Kateri predmet ste imeli najraje in zakaj, katerega pa niste ravno oboževali-zakaj?

Ker sem po duši glasbenik in športnik, sem seveda najrajši imel glasbeno in športno vzgojo, pa še »enke« pri teh predmetih nisi mogel dobiti (ker so se ti predmeti ocenjevali opisno). Nisem pa maral nemščine, ker ponavadi nisem razumel, o čem učiteljica govori.

Kaj pa ste radi počeli v Vašem prostem času, računalnikov takrat namreč še ni bilo »na pretek«?

Moj prosti čas sta spremljali moji dve veliki ljubezni, žoga in kitara. Pa seveda prijatelji.

Ali se je od Vaših šolskih let na šoli veliko spremenilo – kaj, na primer?

Mislim, da globalnih sprememb v šoli ni, vpeljeni so sicer nekateri novi programi, novi predmeti, vendar je šola še vedno šola, tri plus tri je še vedno šest. Zamenjali so se skoraj vsi delavci šole. Danes so tu še tri učiteljice, ki so poučevale tudi mene.

Ker vemo, da Vas zanima veliko različnih področij, bi želeli izvedeti, kaj je bilo tisto, kar vas je popeljalo na pot učitelja, pa celo učitelja razrednega pouka?

Za pedagoško gimnazijo sem se odločil čisto po naključju. Takrat še res nisem vedel, da želim postati učitelj. Kasneje pa sem vedno bolj ugotavljal, da imam rad otroke in da želim delati z njimi tudi profesionalno. Najprej sem se vpisal na Fakulteto za šport v Ljubljani, vendar sem si kasneje premislil in se vpisal na Pedagoško fakulteto v Mariboru, smer razredni pouk, in tako postal učitelj za naše najmlajše. Vesel sem, da mi je to uspelo. Če bi še enkrat izbral poklicno pot, bi zbral enako.

V življenju ste uspeli – kaj je Vaš recept za uspeh?

Uspeti - to je zame zelo relativen pojem. Menim, da uspeš takrat, ko dosežeš nekatere zastavljene cilje. Razlika je le v tem, da si seveda ljudje te cilje različno zastavljamo.

Recepta za uspešno življenje po mojem mnenju ni, vsak si ga mora napisati sam.

Bi nam ob koncu naše »radovednosti« želeli sporočiti še kaj?

Vesel in ponosen sem, da sem lahko ravnatelj Osnovne šole Markovci.

“Vesel in
ponosen sem,
da sem lahko
ravnatelj
Osnovne šole
Markovci.”

Novi...

Vsem »novim« smo postavili enaka vprašanja : **Je to vaša prva služba? Kje ste poučevali in koliko časa? Kaj**

Vas je pripeljalo med nas? Torej že lahko primerjate nas in Vaše prejšnje učence. Se močno razlikujemo – če

se, v čem? Kako se počutite na naši šoli? Zakaj ste postali učitelj? Bi nam za naše glasilo zaupali še kaj?

Primož Galun, profesor razrednega pouka

G. Primož se je v odgovorih na naša vprašanja še posebej potrudil. Veliko nam je povedal, zato o njem vemo nekoliko več in je tudi njegov »opis« daljši.

G. Galun poučuje 5. razred. Kot absolvent pedagoške fakultete je svojo pedagoško pot začel na OŠ Mladika na Ptuj, kjer je pomagal učencem s posebnimi potrebami pri učenju in domačih nalogah.

Prva služba z diplomom je bila v Križevcih pri Ljutomeru, kjer je poučeval 2. razred. Ker je tam le nadomeščal delavko na porodniškem dopustu, je moral to službo po letu dni zapustiti.

Naslednje delo se mu je ponudilo na OŠ Fokovci na Goričkem v Prekmurju, kjer je zadnja štiri leta poučeval v 4. razredu osemletke.

Med študijem je na naši šoli opravljal 3-tedensko pedagoško prakso. Takrat je spoznal učitelje, ki poučujejo na šoli, od njih dobil pozitivno vzpodbudo za delo, zato si je želel

poučevati pri nas.

K nam pa ga je pripeljala tudi bližina delovnega mesta, saj je izračunal, da je za pot na Goričko porabil približno 400 ur letno (2 uri na dan).

Na vprašanje glede primerjave učencev je odgovoril, da to nerad počne, kajti vsak učenec je poglavje zase – z močnimi in šibkimi stranmi, zato vsakega sprejme takega, kot je. V letih poučevanja je spoznal, da je najpomembneje biti do učencev pravičen in strokoven, da morajo učenci vedeti, kje so meje. Z učenci zato nima težav, vedo, do kod smejo, vsi smo OK.

»Zakaj učitelj razrednega pouka?« – Res je nenavadno, saj je navajen, da so ga učenci vsako leto v prvem polletju mnogokrat poklicali kar »učiteljica«. Ko pa se učenci navadijo na učitelja, pa postane učiteljica, ki poučuje TJA in GVZ »učitelj«.

Povedal nam je, da po zaključku OŠ niti slučajno ni pomislil, da bi poučeval v OŠ, kaj šele

na razredni stopnji. Zato se je vpisal v kmetijsko šolo. Leta 1990 je šolanje zaključil, se odpravil na služenje domovini, se po letu dni srečno vrnil domov, odpotoval na krajše delo v Anglijo. Po vrnitvi se je vpisal na Biotehnično fakulteto v Ljubljani, smer zootehnika, vendar ga študij ni navdušil.

Ko je spoznal svojo ženo, ki jo je takrat čakal še dolgotrajen študij, in po nasvetu dobrega prijatelja, se je po temeljitem razmišljanju odločil za študij razrednega pouka, saj je ta zelo raznolik. Njegova pot do učitelja torej ni bila ravna – osnovna šola – gimnazija – pedagoška fakulteta – diploma), ampak polna ovinkov.

Za konec nam je zaupal oz. svetoval, da naj si postavimo cilje, pa naj se zdijo še tako nedosegljivi, kajti s pridnim delom jih je mogoče doseči.

Mojca Kostanjevec, 9.a

„Učenci me vsako leto v prvem polletju kličejo „učiteljica“, ker so štiri leta klicali učiteljice.“

Narisala:
Graciela ČEH, 8. a

Jurij Cvitanič, profesor razrednega pouka

G. Jurij je »pravi orjak« med drugošolci, vendar je z njimi zelo očetoovski in nežen klub temu, da so njegove pedagoške izkušnje zelo kratke. Letos pri nas nadomešča delo gospe Vesne Strelec. Kratke izkušnje si je nabral v OŠ Gorišnica, kjer je nekaj mesecev poučeval v oddelku podaljšanega bivanja.

Otroštvo je g. Jurij preživel v Mark-

ovcih; že kot otrok si je želel poučevati v Markovcih. Povedal nam je še, da ga delo v razredu bolj veseli kot delo v podaljšanem bivanju, otroci pa so na obeh šolah zelo prijetni.

Strinja se, da so moški v poklicu učitelja razrednega pouka bolj izjema kot pravilo, torej redkost. Vendar je bila njegova prva želja, že od takrat, ko je sam obiskoval OŠ, postati prav

učitelj razrednega pouka, kajti otroci mu s svojo iskrenostjo in preprostostjo polepšajo marsikateri dan.

Za konec nam je zaupal še, da so ga otroci in učitelji na šoli lepo sprejeli, zato pri delu resnično uživa in upa, da bo v svojem poklicu užival še veliko let.

Eva Matjašič, 9.b

Gregor Zmazek,

profesor računalništva in proizvodno-tehnične vzgoje

Učitelj računalništva, Gregor Zmazek, je še »zelenec« med učitelji, saj je službovanje na naši šoli njegova prva služba. Vendar smo priča njegovi predanosti do dela – poskrbi namreč za to, da so naši računalniki vedno usposobljeni, da na proslavah vse »štima s kabli«... Sicer smo ga na šoli srečevali že v lanskem letu, vendar je bil »le« pripravnik.

Na vprašanje, kako se počuti na naši šoli, je odgovoril, da se je vedno počutil dobro – bodisi kot učenec te šole (poučevali so ga učiteljice Danica in Irena Muršec, Marija Petek, Olga Zorko ter učitelj Drago Prislan) bodisi kot pripravnik, dobro pa se počuti tudi danes, saj so ga sodelavci dobro sprejeli.

Povedal nam je tudi, da je najprej študiral matematiko, vendar je kmalu ugotovil, da mu »bolj leži« računalništvo, zato je »presedlal«.

Na koncu mi je zaupal še, da najraje dela z učenci, ki imajo voljo do dela in da takih pri nas ne manjka.

Nika Rožanc, 9.b

Narisala:

Nika CIGLAR, 2.a

“Pri vas je več
veselja do
samostojnega
dela, več
radovednosti, več
zanimanja.”

Melita Vidovič,

profesorica zgodovine in geografije

Gospa Melita Vidovič poučuje zgodovino in zemljepis. Ima že 10 let delovne prakse. Zaposlena bila je že v Mariboru in na Ptuj. K nam jo je pripeljala zaposlitev za nedoločen čas, kajti prejšnji dve službi

sta bili »na prepihu«. Ponosni smo bili na njeno izjavo, da se definitivno razlikujemo od njenih bivših učencev. Pravi, da je pri nas več veselja do samostojnega dela, več radovednosti, več zanimanja.

Med nami se počuti »z eno besedo super«.

Učiteljica pa je postala, ker ima rada otroke, ker rada prenaša znanje, ker jo je poklic učitelja vedno veselil.

Za konec nam je zaupala še, da se med nami resnično dobro počuti in da bi se znova (če bi se morala odločiti) odločila za poklic učiteljice.

**Sanja Kodrič,
Vanja Vajda,
8.b**

Vida Vajda,

profesorica slovenskega in nemškega jezika s književnostjo

Gospa Vida poučuje nemščino in slovenščino. Zaupala nam je, da je to že njena tretja služba. Najprej se je zaposlila na srednji elektro šoli Ptuj, kjer je poučevala samo nemščino. Njena druga služba je potekala na OŠ Cezanjevci pri Ljutomeru.

Kaj jo je pripeljalo k nam? Pravi, da srečno naključje, povezano z željo po pouče-

vanju v domačem kraju. In pa – ker je slišala, da so pri nas najbolj pridni otroci...

Glede primerjave nas in njenih nekdanjih učencev pravi, da še vedno velja tisto o mladosti, ki da je baje včasih norost. S tem je želela povedati, da smo otroci povsod pač otroci – z dobrimi in slabimi trenutki.

Pri nas se dobro počuti, kajti učenci so zanimivi, kreativni, zabavni, nekateri zelo delovni. Pridejo pa tudi ure, ko je »zeleni od jeze« - takrat pa učenci to tako spoznamo, saj uporabi »močnejši glas in smrtno resen pogled«. Jezijo jo običajne stvari, kot so: pozabljanje domačih nalog, površnost, ko »imamo ušesa na paš«.

Učiteljica je postala, ker je že od nekdaj rada »šprehala«,

imela rada tuje jezika. Glede slovenščine pa – že od nekdaj je rada »požirala knjige«. Učiteljica vedno bolj ugotavlja, da je izbrala zanimiv, vendar zahteven poklic, pri katerem se vedno naučiš kaj novega, če ne drugače, tudi od učencev.

»Bodite pridni, delovni in predvsem pošteni, zajemajte življenje z veliko žlico, uživajte ga, tako da boste na stara leta imeli snov za pisanje spominov. Ah, ja, delajte domače naloge in vzemite kdaj pa kdaj kakšno knjigo v roke, saj ne bo škodilo,« nam je položila na srce.

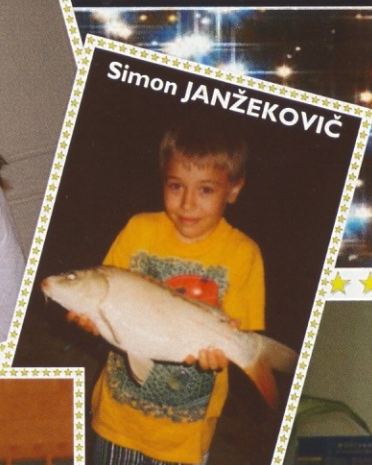
Eva Zupanič, 7.b

Narisala:

Nika CIGLAR, 2.a

Taja
MEZNARIČ

Simon JANŽEKOVIC

Blaž KEKEC

Katja
BEZJAK

Blaž ZELENKO

Mojca KOSTANJEVEC

Nika
ROŽANC

ZASLUŽILI SO SI MARKECA!

»Markeca so si zaslužili?« se prav gotovo sprašujete, saj vam naslov prav ničesar ne pove. Naj vam razložimo, kaj pomeni.

Viktorji so nagrade na področju slovenskih medijev in popularne slovenske kulture, ki jih akademija Viktor

in ljudstvo podeljuje za najboljše dosežke na Slovenskem za preteklo leto.

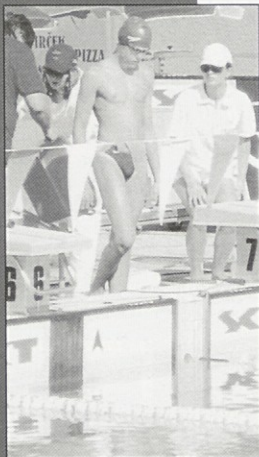
Na naši šoli pa smo se novinarji odločili, da bomo po vzoru nagrade Viktor podeljevali pri nas nagrado Markec, ki jo bodo prav tako prejeli le tisti učenci,

ki se bodo na posameznem področju življenja in dela v OŠ posebej odlikovali.

Letos so si jih prislužili – spoznajte jih in jih morda še posnemajte.

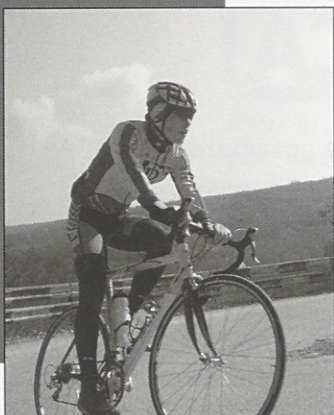
Markec na področju športa

Blaž KEKEC
na tekmi pred štartom.

*“Vsak dan
preplavam šest do
sedem kilometrov,
dvakrat tedensko
pa dodatno uro
preživim v
fitnesu.”*

**Blaž
ZELENKO**
na kolesu

Na naših šolskih hodnikih (posebno dekleta) ne moremo spregledati dveh visokoraslih in simpatičnih fantov, ki se jima na prvi pogled pozna (športna postava!), da sta se zapisala športu. Oba sta Blaža, eden je temnolas, drugi svetlolas, oba odlikuje tudi

korektno (beri kavalirsko) obnašanje, oba aktivno trenirata izbrani športni disciplini. Aktivno trenirati pomeni odreči se marsikateri uri računalniških igraric, gledanju televizije, spanju, poležavanju na kavču... Pravita, da se spleča! Šport ju je

»potegnil vase!« Obema veliko pomeni. Daje jima veliko energije, počutita se odlično, pa še problemov nimata, kam z odvečnim časom.

Odložili smo se, da jima podelimo markeca na področju športa.

Blaž Kekec

Blaž Kekec je učenec 8. razreda. Prihaja iz Bukovcev. Je vedno nasmejan, komunikativen in sproščen, odkar pa je spremenil frizuro, pa ga ni mogoče zgrešiti. Če bo tako nadaljeval, bo nekega dne še velik športnik – plavalec.

Pravi, da si je zelo želel postati športnik. Svojo disciplino je izbiral med rokometom, judom in plavanjem. Zmagalo je plavanje.

Letos aktivno trenira že šesto leto. Vsak dan (razen nedelje) tri do štiri ure preživi v ptujskih toplicah. »Kak' mu je lepo!« boste verjetno rekli, kajti v toplicah je pa že »fajn biti!«. Pa

ni ravno tako. Blaž vsak dan preplava od šest do sedem kilometrov (tri ure časa), dva krat tedensko pa dodatno uro preživi še na fitnesu.

Trenira vse discipline plavanja – delfin, hrbtno, prsno, kravlj. Na tekmovalstvu pa se s tekmeci pomerja v kravlu in plavanju prsno na 50 oz. 100 metrov.

Spada med »starejše dečke«. Nastopal je že na raznih memorialih in mitingih po Sloveniji.

Največji uspeh je dosegel na državnem tekmovalstvu, ko je na 100 metrov prsno osvojil 9. mesto.

Pravi, da so kriteriji na tek-

movalstvu zelo strogi. Letos se je na državnem prvenstvu uvrstil v A-finale, kar pomeni od 1. – 8. mesta, pa je bil zaradi prehitrega starta, žal, diskvalificiran.

Trenutni cilj, ki ga zasleduje, je osvojitve tretjega mesta na 50 metrov prsno.

Ko pa smo ga vprašali, ali zaradi športa šolsko delo kaj »trpi«, je odgovoril, da nekoliko že. Ker pa je pravi športnik (pošten in odgovoren človek), je hkrati priznal, da bi klub napornim treningom tudi šoli lahko posvetil več časa

Monika Zemljarič Črešnik,
8.b

Blaž Zelenko

Blaž Zelenko je učenec 9. razreda. Pred dobrim letom se je zapisal kolesarstvu. Vemo, da je to eden najtežjih športov, kjer je potrebna velika mera vztrajnosti, moči, trme... Preden je

Blaž pričel s treningi, je imel kar nekaj težav z učenjem, dodatno pa je tu in tam ušpičil še kakšno neumnost.

S športom se je njegov odnos do dela in treninga občutno spremenil. Spoznal je, da lahko le s pridnim delom in treningom dosežeš uspehe v

športu in v šoli. Vsi tisti, ki so na podobni poti, vedo, koliko dela in vztrajnosti je potrebno za dober rezultat.

Redno trenira že od leta 2006. Že pred kolesarstvom se je ukvarjal s športom, vendar je pravi športnik postal šele, ko je odkril »kolo«...

Pravi, da se je njegova ljubezen začela s Poli maratonom – po njem je začel kolesariti. Najprej sicer le med vikendi, nato se je vključil v kolesarski klub Perutnina Ptuj.

Danes trenira v vsakem vremenu in vsak dan. Pozimi pa se rekreira v fitnesu.

Vsak dan prevozi povprečno od 100 do 110 kilometrov (od 4 – 5 ur), med

vikendi pa od 160 – 180 km., kar pomeni od 6 – 7 ur.

Tudi na prehrano mora paziti – izogiba se mora mastnim jedem in nezdravi, hitro pripravljeni hrani. Poje veliko testenin, veliko različnega sadja in zelenjave pa tudi mesa. Na dan popije približno 3 – 4 litre vode.

Klub napornim treningom mu ostane še čas za šolo in prijatelje, kajti eden

prvih ciljev je uspešno zaključiti osnovno šolo.

V kolesarstvu želi osvojiti čim več prvenstev. Pravi tudi, da bi bilo odlično, če bi letos **znova osvojil lanski naslov državnega prvaka.**

Blaž, držimo ti pesti.

Nika Rožanc, 9.a

Narisala: **Larisa KUMER, 2.a**

Markec za posebne dosežke

Gospa Danica Muršec v svoji učiteljski karieri (četrtsloletni) še ni srečala takega »zagnanca« pri predmetu biologija, kot je **Simon Janžekovič**. Sama pravi, da če česa ne ve (ne vzemite čisto zares, da ona ne bi vedela) vpraša Simona.

Naš Simon je res pravi mali znanstvenik, saj je najbolj srečen, kadar lahko »debatira« o živalih,

rastlinah pa še o vsem, kar je povezano z njegovo ljubo biologijo (kdaj pa ste najbolj srečni vi...). Njegovo znanje na tem področju je resnično ogromno, zato smo se odločili, da je **on tisti, ki prejme markeca zaradi posebnih dosežkov – dosežki na področju biologije.**

Simon Janžekovič

Simon Janžekovič je učenec 9. razreda. **Osvojil je dve zlati priznanji iz znanja biologije (8. in 9. razred).** Za priznanja take barve pa je potrebno veliko znanja.

Biologija ga je zanimala že od zgodnjega otroštva. Najprej so ga zanimale živali, ki jih je kot majhen otrok srečeval in jih želel поблиžje spoznati. Njegovo zanimanje se je z leti samo še povečevalo, zato se danes najbolje počuti kje drugje kot v naravi.

Najraje se zadržuje pri »dravskih mrtvicah«, veliko časa pa preživi tudi v gozdu, kjer še vedno bolj kot rastline opazuje živali, saj pravi, da jih je bolj zanimivo opazovati, bolj

razburljivo jih je odkriti – rastline namreč ves čas rastejo na istem mestu (nikamor ne zbežijo!).

Čas za svoj »hobi« najde predvsem v času počitnic – takrat vso svojo pozornost posveti naravi, kajti v času pouka se večino časa ukvarja s šolskim delom in učenjem. V šoli pa je najbolj srečen, ko potekajo naravoslovni dnevi.

Ker končuje 9. razred, bo tudi njegovo nadaljnje šolanje povezano z biologijo. V naslednjih štirih letih želi postati okoljevarstveni tehnik. Sledi študij, vendar ta še ni čisto dorečen – možnosti je veliko.

No, kot bodoči okoljevarstveni

tehnik nam glede varovanja narave priporoča, da se moramo disciplinirati in odpadke odlagati na smetišča oz. deponije - ne pa v naravo! - ter da v naravi skušamo paziti, da ne bomo poškodovali rastlin in ne škodovali živalim.

Mojca Kostanjevec, 9.a

«Najprej so me zanimalo

živali, ki sem jih kot majhen otrok

srečeval in jih želel поблиžje spoznati.»

Markec na kulturno-umetniškem področju

Naših šolskih prireditev si ne znamo predstavljati brez **Taje Meznarič**, **Nike Rožanc** ter **Katje Bezjak**,

zato menimo, da si vsaka od njih zasluži **markeca na kulturno-umetniškem področju**.

Taja MEZNARIČ
med drugim tudi baletka

*...prava sošolka –
prijateljska,
uslužna, mirna,
predvsem pa
»brihtna glav'ca«
in prava mala
umetnica.*

Taja Meznarič

Naša sošolka Taja Meznarič (učenka 7. razreda) je res prava sošolka – prijateljska, uslužna, mirna, predvsem pa »brihtna glav'ca« in prava mala umetnica. Učenje ji ne dela nikakršnih težav, v redovalnici se zbirajo same lepe ocene (beri petice in tu in tam kakšna štirica). Je zelo dobra recitatorka pa tudi igralka, saj se zna uživati v »katerokoli kožo«.

Je že "prava" flvtistka, saj se ona in njen priljubljeni

instrument, flauta, zelo dobro razumeta. Obiskuje že 4. letnik glasbene šole. Svoje znanje je pokazala tudi že izven meja naše domovine – na tekmovanjih v Trstu in v Srbiji – ter se na obeh uvrstila med prve tri najboljše. Ukvarja pa se še z nečim – trenira balet, med nami manj znano športno-umetniško disciplino. Zanj se je odločila, ker so ji všeč gibi, koraki in poze. Pleše že dve leti. Balet trenira preko glasbene šole, tren-

ingi potekajo v OŠ Olge Meglič (če ne veste – za trening potrebujete mehke baletne copatke ter dres pa tudi odgovarjajoče število kilogramov).

Taja še ne ve, ali bo v življenju balerina, igralka, flvtistka ali pa mogoče kaj drugega – poti so ji široko odprte.

Anja Lazar,
Eva Vidovič,
Maja Zagoršek,
7.b

Katja Bezjak

Simpatično in prijazno dekle Katja Bezjak je učenka 8. razreda. Njeni sošolci si brez nje ne znamo predstavljati šolskega vsakdana, saj je ona tista, na katero se lahko kadarkoli obrnemo, pa naj se tiče učne problematike ali pa česar koli drugega. Bo že Katja tista, ki bo storila to pa ono...

Če zna kdo odgovoriti na »radovedna« vprašanja

učiteljev, je to Katja. Če je treba v razredu karkoli organizirati, to stori Katja. Če se je treba izkazati na tekmovanjih iz znanja, se izkaže Katja...

Katja se zna postaviti tudi v vlogo gledališke igralka in recitatorke.

Katja obiskuje tudi glasbeno šolo. Je edino dekle na naši šoli, ki igra nekoliko poseben instrument – to je namreč rog, ki ga igra že 6 let. Poskusila je igrati tudi trobento, odločila pa se je za rog. Je članica

godbe na pihala Markovci, igra pa tudi v orkestru glasbene šole Ptuj. Igrala je že na mnogih prireditvah in tekmovanjih. Najbolj pa se ponaša s tem, da je s svojim rogom že dvakrat obiskala Srbijo. Drugi obisk se je zgodil letos januarja. Tja je odpotovala z nekaj sošolci in z ravnateljem glasbene šole.

Sanja Kodrič, 8.b

Filharmonični srednješolski orkester
v Beogradu.
V njem je nastopila tudi naša
Katja BEZJAK

Nika Rožanc

Živahna, življenja polna devotošolka. To je naša Nika. Nika, ki zna povzdigniti glas, kadar je sošolci ne poslušamo. Nika, ki se zna postaviti zase in za naše pravice... In prav Nika dobi ... hm ... dobi **markeca za najbolj obetavno mlado glasbenico**.

Se sprašujete, zakaj? Tukaj vam ponujamo odgovor. Nika je vsekakor že v teh letih polna znanja. Predvsem je njeno znanje razvito na področju kulture in glasbe. Skoraj ni prireditve, na kateri je ne bi srečali. Pa ne med gledalci, temveč tam na odru. In potem, po končanem nastopu, se za vsakim vogalom sliši, kako je naša Nika dobro nastopala. In kot se spodobi, smo nato njeni prijatelji "najbolj od vseh" ponosni, da jo poznamo.

Največkrat nas močno osupne z zvoki glasbe, ki jih izvablja iz klavirja. Veščin tega inštrumenta se uči že od osmega leta starosti. Sicer pa, ko s prsti šviga po klavirskih tipkah, se ji to tako ali tako pozna. Rada zaigra tudi v duetu, pa

»šeststročno«...

H glasbi pa seveda spada tudi petje in Nika obvlada tudi to. Zapoje si pri glasbi, pri pevskem zboru in morda se vam bo to zdelo malce čudno, tudi pri pouku slovenščine. Pravi mali genij, se vam ne zdi?

Ampak potem pa se vprašamo, kaj je pravzaprav definicija besede genij. Če pogledamo v SSKJ, bomo pod to besedo našli: izvirno ustvarjalen človek z najvišjimi duševnimi sposobnostmi. In Nikin značaj temu vsekakor ustreza. Zraven glasbe namreč kaže zanimanje še za marsikatero druge predmete. Dobila je bronasta priznanja iz sladkorne bolezni, zgodovine, angleščine in slovenščine.

Z drugimi besedami povedano, v sekundi vam lahko razloži potek akutnih zapletov pri sladkorni bolezni ali pa vam zdeklamira življenjepis Srečka Kosovela in njegovih sodobnikov v konstruktivizmu. A naj vas ne skrbi, če nimate pojma o teh stvareh. Toda pazite. Če se vam slučajno vsaj malo svita,

za kaj gre, ste na dobri poti, da postanete tako uspešni, kot je Nika. Ja, konkurenca je huda.

Nika pa ima tudi eno čisto majčkeno posebnost. Glede na to, da smo ljudje strašno nagnjeni k temu, da radi delamo neumnosti, jih to pametno in modro dekle ne. Čeprav tudi ona včasih rada pokaže malo tiste otroške navihanosti. Sicer pa to nikomur ne škodi. Vsak je rad kdaj pa kdaj otrok. Kajne?

Mojca Kostanjevec, 9.a

Nika ROŽANC, obetavna mlada glasbenica

*Zapoje si pri
glasbi, pri
pevskem
zboru in
CELO pri
pouku
slovenščine.*

Markec za najbolj "jezikavega" in za najbolj humorističnega učenca/sošolca

Kdo nas vedno spravlja v smeh? **Aleš**. Kdo nam vsaki ponedeljek obnovi celoten scenarij nedeljske oddaje As' ti tud not padu? **Jure**. Kdo si vedno prepeva narodne pesmi? **Jure in Aleš**. Zato ta dva prejemata markeca za najbolj "jezikavega" in za najbolj humorističnega učenca/sošolca.

Jurij Vesenjaki in Aleš Strelec

Jurij in Aleš
največja "jezikavca"

**Obdržal je svoj
velik smisel za
humor, ki nas**

vedno znova

**spominja na to, da je
treba vsak dan
uživati na polno.**

Jurij Vesenjaki, za prijatelje Jure ali "Stari", je učenec 9. razreda z dobro kilometrino potovanj. K temu dodajmo še precejšnjo razgledanost in talent za jezikovno področje. Torej, če seštejemo vse skupaj, delimo z dobrim videzom ter množimo s

Tudi **Aleš** ni izjema pri kartanju. Saj poznate tistega pametnega iz 9.a, ki je zmeraj pripravljen pomagati in sodelovati. Fant, ki je delaven, zanesljiv in poln pozitivne energije. In zraven tega še uspešno poveljuje pravi vojski malih sivih celic v svoji glavi. No, to je on!

Za razliko od Jureta se bolje znajde na naravoslovnem področju. Osvojil je priznanja na tekmovanju iz

priljubljenosti, dobimo najstnika, ki nas vedno znova razveseljuje in preseneča.

Njegov talent se kaže na različnih tekmovanjih, še posebej na jezikovnih. Pri nemščini je osvojil srebrno priznanje, pri angleščini pa... prav tako srebrno :).

logike, fizike in matematike. Kljub njegovi naravoslovni naravnosti mu ležita tudi zgodovina in angleščina.

Marsikdo se sprašuje, kako mu je uspelo, ko pa je imel v lanskem letu velike zdravstvene težave. Uspešno jih je prebrodil in se vrnil na stare tirnice. Ravno zato v naših očeh ostaja junak in vzor, ki mu je uspelo, čeprav bi marsikdo od nas obupal.

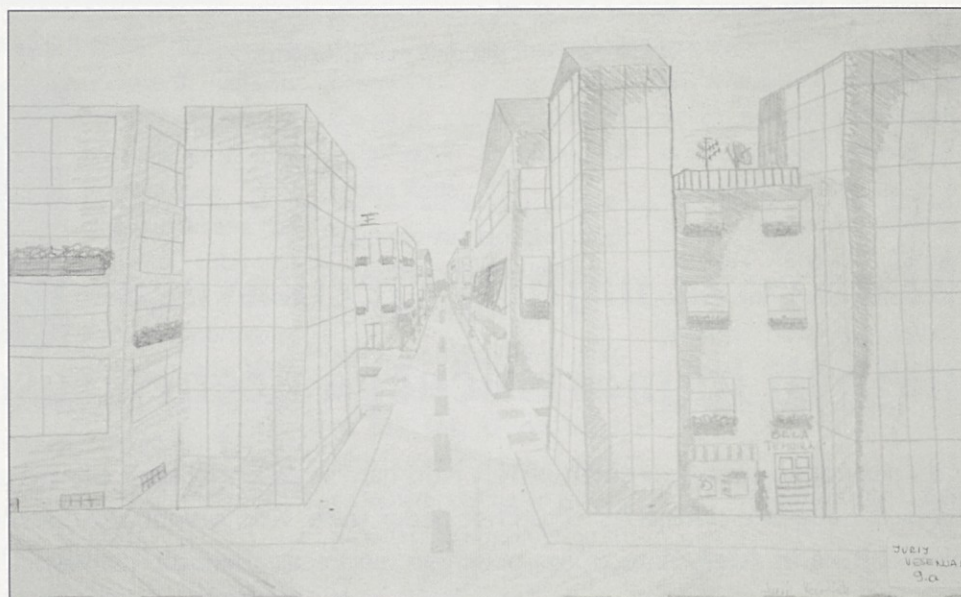
Ker pa tudi slovenščina spada med jezike, je osvojil bronasto Cankarjevo priznanje, tuja pa mu ne ostaja niti fizika.

Tudi sicer mu jezik leti kot namazan. Med odmori blesti pri kartanju, ob petkih pa na plesnih.

Obdržal je svoj velik smisel za humor, ki nas vedno znova spominja na to, da je treba vsak dan uživati na polno.

Zato ju imamo radi, kakršna sta, pa čeprav sta "le naša sošolca".

Mojca KOSTANJEVEC,
Lea KOROŠEC,
Nika ROŽANC,
Eva MATJAŠIČ
9. r

Narisal: **Jurij VESENJAK**, 9.a

Markec za "življenjsko delo"

Le kdo na naši šoli ne pozna drobnega, rjavolasega in skoraj vedno nasmejanega dekleta?

Matematika, slovenščina, angleščina, zgodovina, geografija, fizika, likovna vzgoja, biologija, kemija, petje in seveda vesela šola. Vse to so področja, ki jih obvlada letošnja prejemnica **najvišje šolske nagrade markec**, lahko bi jo poimenovali kar »markec za življenjsko delo«.

Mojca KOSTANJEVEC

Njeno delo na tej šoli je vedno bilo temeljito in natančno.

Vsi njeni učitelji so osupli, s kakšno lahkoto in kirurško preciznostjo razreši vse naloge in vprašanja, ki jih ji postavijo. Ne le, da je bila vedno naj- učenka na šoli, ampak je to tudi izven šole. Skozi 8 let na tej šoli je prejela že toliko priznanj, da bi trajalo vsaj pol ure, da bi vam jih v celoti naštel. Pa bom vseeno poskusil: srebrno Vegovo priznanje iz matematike, srebrno Stefanovo priznanje iz znanja fizike, srebrno priznanje iz znanja angleščine, zlato Proteusovo priznanje iz znanja biologije, zlato priznanje iz znanja o sladkorni bolezni, srebrno Cankarjevo priznanje, vsa leta je tudi pridno sodelovala pri bralni znački ter osvojila tudi zlato priznanje iz vesele šole. Mnoge pomembnejše sem pozabil naštet (sem pa preštel vsa njena priznanja in pohvale - da vas ne bo kap - prišel sem

do številke 51). Mislim, da sem vam demonstriral dovolj njenega znanja.

Poseduje pa tudi mnogo vrlin kot so: prijaznost, samozavest, delavnost in še bi lahko naštevati.

Največ navdiha je prejemale od svoje starejše sestre, ker vsaj sklepajoč po uspehu, stopa po njenih stopinjah.

Rada tudi poje v pevskem zboru, kjer sodeluje že od začetka OŠ in to z velikim veseljem in zagnanostjo.

Vedno tudi pomaga učiteljem pri organizaciji predstav, prireditvev in drugo. Lahko bi celo rekli, da je njihova desna roka. O njenih ocenah pa se raje sploh ne pogovarjamo. Mimo grede, to mislim v dobrem smislu, da ne bi kdo narobe razumel.

Sodelovala je tudi pri nastajanju in oblikovanju šolskega gla-

sila. Brez njene pomoči bi »Markecu« trda predla.

Na koncu lahko rečem le še to, da je verjetno najboljša učenka te generacije in najverjetneje še dolgo ne bo učenca-učenke, ki bi bo jo prekašal. Ampak, vseeno je vredno poskusiti.

Vsekakor bo na tej šoli pustila trajen pečat, ki ga bo težko nadomestiti.

P.S.:

Zaupala mi je tudi svoj recept za uspeh. To je: poslušanje v šoli, da si stvari zapomniš, potem pa še sproti ponavljanje in učenje.

Recept je sila preprost, se vam ne zdi? Mislim, da ga ni težko preizkusiti, kajti sestavin je malo.

Recept za

uspeh:

"Poslušanje v

šoli, da si stvari

zapomniš,

potem pa še

sproti

ponavljanje in

učenje"

Narisala:

Mojca KOSTANJEVEC

Jurij Vesenjak, 9.a

Mojca KOSTANJEVEC

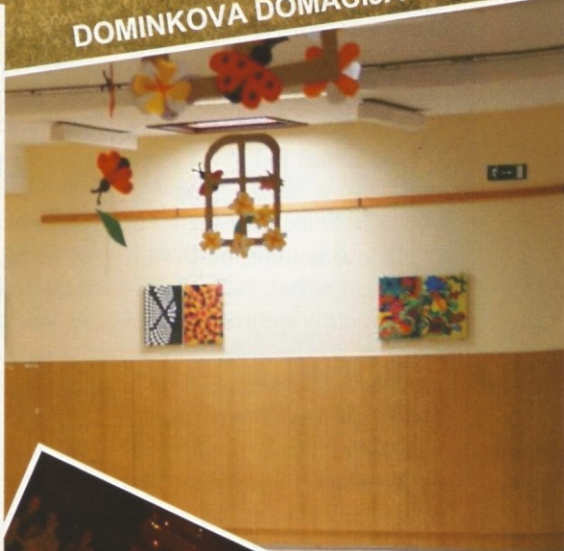
"Mizica, pogri se ... z mojimi priznanji"

NA CELJSKEM GRADU

DOMINKOVA DOMAČIJA

PREDSTAVA "SNEŽNA KRALJICA"

OGLED PREDSTAVE
"FEEL THE BEAT"

UTRINKI IZ ŠOLSKEGA ŽIVLJENJA

Z besedo in sliko smo se sprehodili skozi minevajoče šolsko leto. Zabeležili smo nekaj drobcev iz pestrega šolskega dogajanja.

MLADI IGRALCI

Naša dramska skupina deluje že 4 leta pod vodstvom mentorice gospe Marjetke Kocuvan. Prvič smo se predstavili z igro **Urške in še tisoč drugih skrbi**. S to predstavo smo se udeležili **območne in medobmočne revije**.

Naša skupina je zelo priljubljena, zato so se nam lani (šolsko leto 2006/2007) pridružili novi člani.

Tako nas je bilo dovolj, da smo končno začeli dramsko igro **Snežna kraljica**, ki je bila

Prizor iz
predstave
**Snežna
kraljica**

naša največja želja. Po letu dni trdega dela smo se z igro predstavili pred našimi **"sotrpini"** v šoli in na območni reviji. Nam-

eravamo se predstaviti tudi pred sorodniki in prijatelji.

Letos nam je uspela tudi glasbena podlaga, ki smo je naredili z našimi **mladimi glasbenicami (Taja, Špela, Eva)**. Sami smo pripravili tudi sceno in priskrbeli oblačila.

Če mislite, da smo vaje in srečanja namenili samo trdemu delu, se motite, saj nas je naša mentorica vedno spravila v dobro voljo in vaje so se spremenile v zabavne in prijetne ure druženja.

V skupini je trenutno **23 nadarjenih igralcev**. V dramskem krožku sodelujemo z željo po igrilstvu in druženju.

Najbrž si mislite, da nas je na odru pred gledalci zelo strah. Delno imate tudi prav, saj trema naredi svoje. Toda ni tako hudo, čeprav se včasih zgodi, da pozabiš besedilo ali pa pride do kakšne druge nesreče (npr. okvara radia). Ker pa smo že pravi igralci, se tudi v takšnih situacijah znajdemo.

Seveda se naše sanje ne bi uresničile brez velike pomoči naše mentorice.

"V dramskem krožku sodelujemo z željo po igrilstvu in druženju."

Učenke 7. razreda:

Taja, Špela, Barbara, Mateja in Monika

KAJ SO NAM POVEDALI UČENCI PODALJŠANEGA BIVANJA?

Lara Roškar, 1.a: V OPB sem rada, ker se lahko dolgo igram in pogovarjam z učiteljico.

Sanela Bezjak, 1.a: Zelo rada igram računalniške igrice.

Aleksandra Rožmarin, 1.b: Najraje se igram s kockami.

Mateja Horvat, 2.b: V OPB najraje ustvarjam z različnimi materiali.

Ana Murko, 3.a: Zelo rada plešem.

Sara Porič, 4.a: Rada sem v družbi sošolcev in sošolk.

Patrik Šešerko, 4.b: V OPB sem rad, da mi ni dolgčas in nisem zato sam doma.

Tilen Milošič, 2.b: Zelo rad sem na šolskem igrišču, kjer igramo različne igre z žogo.

Adriana Horvat, 4.a: V OPB sem zelo rada, ker naredim v šoli nalogo in ker je naša učiteljica zelo v redu.

Mladi novinarji

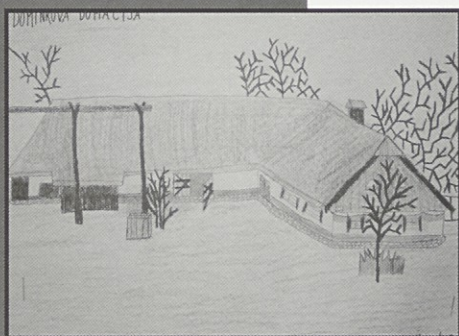

MARKEC

DOMINKOVA DOMAČIJA

Dominkovo domačijo je tako narisal **Žan, 4.a**

“Orodje, ki so ga poimenovali “baba” so uporabljali za česanje slame.”

V sredo, 27. 2. 2008, smo bili na ogledu Dominkove domačije. Domačija je stara preko 300 let in se nahaja v Gorišnici. Grajena je iz lesa, ometana z debelo plastjo ilovice, pomešane s slamo. Takim hišam pravimo cimprane hiše. Hiša ima obliko črke L.

Hiša je razdeljena na dva dela, in sicer na stanovanjskega in gospodarskega. Ostrešje je v celoti pokrito s slamo.

Stanovanjski del je ses-

tavljen iz »hiše«, črne kuhinje, veže, izbe ter shrambe. Hiša je bila največji ter osrednji del, v katerem so jedli in spali. V njej je postavljena tudi velika krušna peč, s katero so ogrevali prostor. Pozimi so na peči spali otroci.

V črni kuhinji so kuhali na odprtem ognju. Črna kuhinja je bila s krušno pečjo povezana s hišo. V tem delu hiše smo videli burkle, nečke, lopar ter dükle.

V izbi sta živela stara starša. Shramba je bila namenjena za shranjevanje živil, v njej pa so stale tudi žrmlje, s katerimi so mleli zrnje v moko.

Umivali so se na dvorišču pri vodnjaku.

Gospodarski del je bil sestavljen iz skednja, hleva, shrambe za orodje, priročne delavnice, stelnice in zrnske kleti. V njej je bilo v »trugah« spravljen zrnje. V gospodarskem delu smo videli krpele, srpe, nagobčnike ter brezove metle.

Na dvorišču stoji koruznjak, čebelnjak ter vodnjak. Tu je tudi stranišče na štrbunk.

Ogled je bil zanimiv, saj nam je pokazal, kako so ljudje včasih živeli.

David Rojko, 4.b

Kaj se mi je najbolj vtisnilo v spomin?

Zanimive uganke, ki nam jih je zastavila ga. Frida in postelje, na katerih so bile namesto jogija blazine s koruznim ličjem in slamo.

Niko, 4.a

Llahko sem poskusila mleti na žrmlje in prvič sem videla stopo ki so jo uporabljali za odstranjevanje luščin z ajde.

Sanja, 4.a

“Cepec”, ki se je uporabljal za stepanje žita. Beseda “cepec” se je pojavila tudi kot vprašanje v oddaji Milijonar, a žal kandidat ni vedel, zakaj se uporablja.

Aljoša, 4.a

Sejača v zrnski kleti. Sejalec s sejačo je danes slovenski simbol na petih centih.

David, 4.a

Orodje, ki so ga poimenovali “baba”; uporabljali so ga za česanje slame.

Žan, 4.a

Črna luknja in oltarček v sobi.

Saša, 4.a

Oltarček, poročno darilo, ki ga je mož naredil Kati.

Sara, 4.a

Dominkova Kata je bila znana zeliščarka in prava vaška zdravnica.

Adriana, 4.a

Katkin mož je bil 20 let starejši od nje.

Ivan, 4.a

Zgodbo o Kati in njenem možu, ki jo je čakal celih 20 let, da je odrasla in se je potem z njo poročil.

Marko, 4.a

NA CELJSKEM GRADU

V soboto, 1. decembra, smo se učenci planinske skupine odpravili na planinski izlet. Nahrbtnik sem si pripravil že v petek zvečer.

V soboto zjutraj sem vstal že pred šesto uro. Hitro sem se oblekel in pozajtrkoval. Nato me je oče odpeljal na železniško postajo.

Ob 6. 45 nas je vlak popeljal proti Celju. Na vlaku smo se igrali. Komaj smo čakali, da bomo prispeli v Celje. Vreme je bilo odlično, ni bilo premrzlo, primerno za pohod.

V strnjeni koloni smo se odpravili proti gradu. Šli smo po označeni gozdni poti. Učiteljica Darja nam je sproti razlagala pomen vseh planin-

skih znakov.

Ko smo prišli na grad, nas je obsijalo sonce. Razgledali smo se po okolici in pomalicali. Učiteljica nas je opozarjala, da moramo skrbeti za čisto okolje. Zato smo vse smeti pospravljali v vrečke, ki smo jih kasneje vrgli v smetnjak. K nam je prišel tudi velik kuža.

Ker je bil sam, smo se ga bali. Nekaj časa smo se igrali in posedali na toplem soncu.

Po kratkem počitku smo se odpravili proti mestu. Ustavili smo se v gostilni Kmetec, kjer smo si privoščili krompirček.

Učiteljica nam je povedala, da se celjski grad nahaja na 397 metrov nadmorske višine. Dobili smo tudi DNEVNIK MLA-DEGA PLANINCA, v katerega vpisujemo vse opravljene pohode.

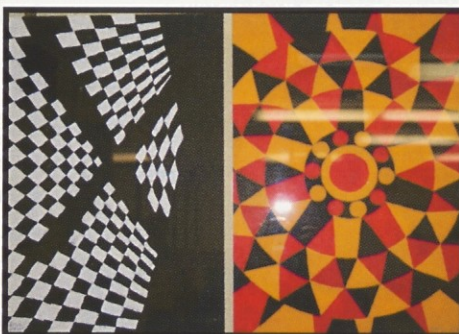
Nato smo se vrnili na železniško postajo. Komaj smo čakali, da prispe vlak, saj smo bili že pošteno utrujeni.

Pozno popoldne smo se vrnili na Ptuj. Tam so nas pričakali starši. Zvečer sem staršem in babici pripovedoval o prigodah na pohodu. Tudi vam povem, da je bilo super. V novem letu si želim še veliko pohodov, saj grem novim prigodam nasproti.

David Rojko, 4.b

Narisala: **Graciela Čeh, 8.a**

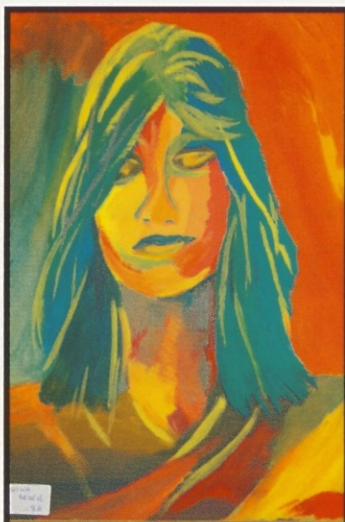
Narisal: **Matic Šegula, 7.a**

Narisala: **Sabina Vogrinec, 9.b**

Narisal:
Aleks Petrovič, 9.b

Narisala:
Nina Bračič, 9.b

Narisala:
Karmen Kolarič, 7.a

Narisal:
Simon Roškar, 9.b

Ocena: Predstava IGRALEC

Zasnova, scenarij in režija:

Barbara Hieng Samobor

Cankarjev dom, Štihoa
dvorana

Ljubljana, 23.1.2008

Vsebina, ki je

že sama po

sebi zelo

privlačna za

oko in uho, je

popestrena s

prepričljivim

nastopom

izvrstnih

igralcev.

V Cankarjevem domu smo si učenci od 6. – 9. razreda ogledali predstavo **Igralec**. Ker gre za mladinsko gledališko predstavo, je namenjena predvsem šolarjem od 5. do 9. razreda in srednješolcem, primerna pa je tudi za širšo publiko.

Scenaristka in režiserka Barbara Hieng Samobor je pripravila zabavno predstavo s poučno vsebino. Spremljamo lahko razvoj zgodovine igrilstva, ki nam, osnovnošolcem, še posebej razkrije mnogo neznanih stvari in dejstev. Avtorica je skrbno izbrala tiste prizore, ki so najzanimivejši za razvoj zgodovine igrilstva. Tako obravnava pet pomembnih postaj gledališke zgodovine – od časov stare Grčije pa vse do začetka 20. stoletja.

Vsebina, ki je že sama po sebi zelo privlačna za oko in uho, je popestrena s prepričljivim nastopom izvrstnih igralcev. Popeljali

so nas prav v sredo dogajanja, kar pri tako »zahtevni« publiko ni lahko. Nenazadnje so morali pokazati mnogo veščin, ki jih obvladajo.

Igralka Maša Derganc je v vsakem odlomku predstavljala žensko z značilnimi lastnostmi – pa naj bo to govorjenje, zapeljevanje ali karkoli drugega. Za piko na i je na koncu dokazala, da ji tudi petje ni tuje, in tako predvsem moški del občinstva prepričala s svojim nastopom.

Pa tudi Igor Samobor in Matjaž Tribušon sta svoj del nastopa odlično opravila. Oba sta zaigrala tudi žensko vlogo. Bila sta kar prepričljiva, čeprav se je takoj opazilo, da pod žensko opravo nastopa moški. Sicer pa jima lahko to oprostimo – spola pač ni tako lahko spremeniti.

Razlog za preoblačenje v ženske pa je bila seveda vsebina. V preteklosti namreč ženskam ni bilo dovoljeno igrati v gledališčih, zato sta njihove vloge tudi v sedanjosti prevzela moška. In moram priznati, da je tako vse skupaj

delovalo še bolj pristno.

Torej, v predstavi gledalec najde odgovore na vprašanja o poklicu igralca v zgodovini. Kakšne so bila vloge v stari Grčiji, v dobi Shakespeara, v humorni commedii dell' arte, pri Moliereu in v začetku 20. stoletja.

Tudi kostumografinja Barbara Stupica je svoje delo opravila več kot odlično. Pripravila je pravo pašo za oči, kar se tiče kostumov in oblek.

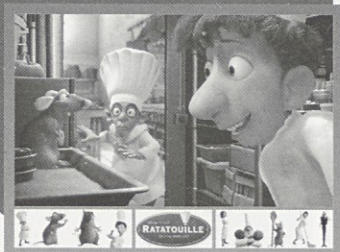
Po predstavi je sledilo še kratko predavanje avtorice, ki nam je celotno predstavo nekako obnovila in z nekaj izvirnimi komentarji na novo pridobljeno znanje še dodatno poglobila.

Scenaristka in režiserka Barbara Hieng Samobor je s to predstavo vsekakor zadela v polno. Zabavo in učenje je namreč težko spraviti skupaj. Njej pa je vendarle uspelo. Torej od ena do deset si je ta predstava zaslužila mesto čisto na vrhu desetice.

Mojca Kostanjevec, 9. a

Risanka

Ratatouille

KULTURNI DAN

Šestega februarja smo imeli kulturni dan. Odpravili smo se v Maribor, v Kolosej. Tam smo si ogledali filmsko predstavo. Gledali smo zelo zanimivo risanko Ratatouille. Na predstavi smo bili učenci od prvega do petega razreda.

Risanka je trajala približno eno uro. V tej risanki mi je bilo najbolj zanimivo, ko je bila podgana Remy prijatelju pod kapo. Postala je tudi svetovno znana kuharica.

Predstava se je končala in smo se odpravili domov.

Marina Kostanjevec, 4.a

ŠPORTNI DAN - Pohod

Zjutraj, ko sem se zbudil, sem nestrpno pričakoval športni dan ter veselo druženje s sošolci. Odšli smo na Dravinjski vrh, še prej pa smo si v nahrbtnike naredili obilo zaloge z bomboni in čokoladami.

Ko sem se zjutraj pripeljal na avtobusno postajo pri šoli, so me tam čakali sošolci. Ko smo vsi prišli na avtobusno postajo, nam je učiteljica razdelila malico. Na pohod smo odšli prvi, drugi, tretji in četrti razredi. Prvi razred so bili sprva prvi.

Potem smo jih prehiteli mi četrti razred. Šli smo skozi Markovce, Šturmavec in na koncu prispeli na Videm. Hodili smo približno dve uri. Pred občino Videm smo imeli malico. Ko smo se povzpeli proti Dravinjskemu vrhu, smo videli, kako se narava že prebujala. Slišali smo petje ptic in videli zvončke, trobentice in lesko, ki je že cvetela. Na Dravinjskem vrhu smo si planinci naredili odtis v knjižico Mladi planinec. Ko smo to naredili, smo odšli dol. Med pohodom smo opazovali na-

ravo. Videl sem mnogo dreves, ki so imele bolezen, imenovano belo omelo.

Domov sem prišel prijetno utrujen, vendar zadovoljen. Takšnih dni si želim še več!

Matic Šešerko, 4.b

Zgodba pripoveduje o najstniku

Romu, ki se iz Chicaga preseli na

»Divji zahod«.

FEEL THE BEAT

V petek, 11. 1. 2008, smo se učenci izbirnega predmeta glasbena dela in pevci mladinskega pevskega zbora odpravili na ogled musicala *Feel the beat*, po naše *Začuti ritem*. Odigrali so ga sedanji in bivši učenci II. gimnazije Maribor.

Zgodba pripoveduje o najstniku Romu, ki se iz Chicaga preseli na »Divji zahod«, v mesto Shandom. Tam doživi

veliko presenečenje, saj izve, da je v teh krajih ples prepovedan. Čeprav se skuša prilagoditi tamkajšnjemu življenju, mu ne uspeva. Sklene se upreti, zato sošolce prepriča, naj pripravijo maturantski ples.

Prosti čas preživlja z Jenny, hčerko duhovnika, ter z Waynom, običajnim najstnikom. Konec je srečen, saj Ron prebivalce prepriča, da

ples sploh ni napačna stvar.

V predstavi smo zelo uživali in upam, da so enako uživali tudi učitelji, ki so nas spremljali.

Upava, da bomo imeli še več takih priložnosti.

**S. Kodrič,
V. Vajda, 8. r.**

Iz predstave *Feel The Beat*

KAM NAPREJ?

Učenci 9. razredov smo letos postavljeni pred veliko odločitev. Kam naprej?

Izbira šol je bila velika, toda izbrati pravo, je bilo zelo zelo težko. S pomočjo staršev, učiteljev, predvsem pa šolske pedagoginje, gospe Zinke Vidovič, nam je vendarle uspelo.

Poglejte torej, kako so se odločili moji sošolci in seveda jaz?

Izmed 48 devetošolcev se nas je to pot le 10 odločilo glodati šolske klopi v gimnaziji.

V ekonomiji vidi svojo prihodnost 7 učencev.

V strokovne 4-letne šole jih bo odšlo 15. Postati želijo okoljevarstveni, strojni, prometni, aranžerski in elektrotehnik ter mehatronik.

Dve učenki nam bosta morda

čez nekaj let vzgajali otroke, dve pa urejali frizure.

Štirje učenci vidijo svojo prihodnost v kmetijstvu.

Imamo pa tudi nekaj posebnih želja: Vanja želi svojo pot nadaljevati kot fotografski tehnik, Uroš pa kot zobotehnik.

Nika Rožanc, 9.b

Literarni

kotiček

Narisal:
Matej VRTIČ, 6.b

RITEM ŽIVLJENJA

Udari na boben,
zagodi na kontrabas,
ob zvoku kitare
zapoj si na glas.

Zatrobi trobento,
zavriskaj na glas,
zabrenkaj na harfo,
naj hitreje mine čas.

Ustvari ritem si življenja
naj svet več ne pozna trpljenja.
pesem si zapoj naglas,
naj te sliši cela vas.

Vanja Vajda, 8.b

SONET O SNEŽAKU

Za našo hišo velik možak stoji,
na glavi lonec rdeč, v roki metla,
okrog vratu pa še rutica svetla,
obrazek bel korenček rdeč kroji.

Ta zima slabo kaže, da bo bela,
le mraz in tema bosta letos dana,
zgodba ta nam dobro je že poznana,
za snežaka usoda ni vesela.

Čas zdaj je, da snežinka pade draga,
da beli zimski čas nam še pričara,
za moža v belem velika zmaga.

Žal pa sončece nam svoje žarke kaže,
zadnje bele lise so izginile,
naša napoved torej nič ne laže.

Leon Šterbal, 8.a

Narisala:

Larisa KUMER, 2.a

RIME

Pesem zate,
pesem zame,
pesem zapeljiva,
pesem igrivo igriva...
Vsakogar se rada prime,
tako zvenijo rime.

Barbara Šmigoc, 7.b

NAROB SVET

Če dojenček čuva mamo,
če živali govorijo,
če kumarice vlagajo ljudi,
če pisatelja pišejo knjige,
če obleka šiva človeka,
če riba živi na suhem,
če črv požre kokoš,
če muha plete mrežo

in pajka ulovi,
če učitelje učijo učenci....
Če takšen je na svetu red,
potem je to narobe svet.

Nina Bezjak, 5.a

MOJI MAMI

Moja mama najboljša je,
Ob trenutkih težkih me varovala je.
Je njena želja bila le ta,
Imeti otroka srečnega.

Me je vedno razumeti znala,
A tudi vzpodbudno besedo dala.
Me bodriti in tolažiti,
Iz mene le najboljše zvabiti.

Jurij Vesenjaj, 9.b

Narisala: Larisa KUMER, 2.a

MOJA MAMA

Moja mama je tista,
ki me boža kakor nežna roža.
Zjutraj me prebuja
in vso ljubezen mi ponuja.

Tudi pri učenju mi pomaga,
kadar moje znanje omaga.
Rada se zraven mene usede
in mi govori same lepe besede.

Mi pere, šiva in kuha,
najbolj slastna je
njena zelenjavna juha.

Mojo mamo imam zelo rada,
brez nje bi bila žalostna in sama.

Marina Zupanič, 5.r

MOJA MAMA

Moja mama je
samo moja mama,
no, malo od večjega brata
in žena od mojega ata.

Ona hodi v službo
pere in sesa;
meni pušča listke:
»Ne bodi prepozno doma!«

Ko vrne se z dela
odpočije si roke,
jaz pa ji pomagam,
da jutri spet v službo gre.

Amadeja Jurič, 5.b

MOJA MAMA

Moja mama je »ta prava«,
saj zelo ima me rada.

Rada z mano se igra
in veselo se smehlja.

Vedno rada mi pomaga,
me vzpodbuja in razvaja.

Vendar tudi me okrega,
če delam nekaj, kar ni treba.

Ko me vročina daje, me tolaži
in na mene skrbno pazi.

Poleti z mano rada kolesari,
pozimi pa z menoj na smučanje udari.

JA! – vse to je moja mami.
Hvaležen sem, da jo imam,
saj brez nje bil preveč bi sam.

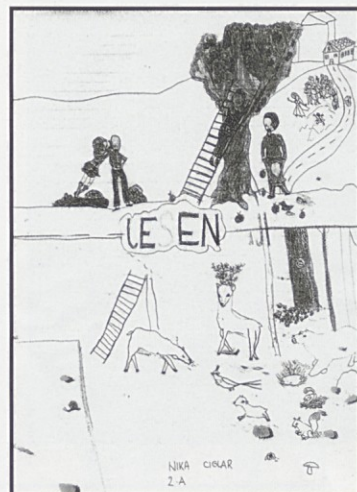
Thomas Polanec, 5.r

ČLOVEK

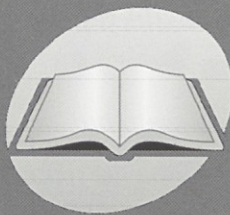
Vsak človek ima svojo zvezdo,
vsak človek ima svoje poti,
vsak človek ima svoje sanje.

A z leti vse mine,
in roko na srce,
svet je za vse ljudi,
ljudi takšne in drugačne,
a z leti človek,
stopi svetlobi nasproti,
kajti vsak človek mora umreti.

Vanja Verlak, 9.b

Narisala:
Nika Ciglar, 2.a

Iz zimske šole v naravi...

4. dan – 12. 12. 2007

Zjutraj nas je zbudila učiteljica Boža. Odprla je okno, jaz pa sem takoj opazila, da je zunaj snežni metež. Zato sem se toplo oblekla in se s sošolci odpravila na zajtrk.

Po zajtrku smo se odpravili smučat. Ker je močno snežilo, smo se zaradi vremena pritoževali. Učitelj je odločil, da smučamo le do

kosila. Ker je na Planji pihalo, smo se odpravili na Košuto. Po smučanju na Košuti smo se s sedežnico odpravili proti shrambi za smuči.

Takoj smo se odpravili na kosilo. Po kosilu pa v hiške, kjer smo pripravili prtljago za odhod domov.

Zvečer, po večerji, smo se uredili in se odpravili v disko. Zelo nestrpni smo se spraševali, kakšen le bo

ta disko. Žal pa v disku nismo našli nikogar, zato smo si naročili pijačo in šli na plesišče. Kmalu sta se nam pridružili še dve drugi šoli.

Po plesanju smo odšli spat. Težko sem zaspala, saj sem vedela, da se naša šola izteka in da se vračamo domov.

Eva Vidovič, 6.a

Iz poletne šole v naravi...

Četrtek, 20.9.2007

6. dan – ADIJO
MORJE!

Adijo morje! Zjutraj smo pozajtrkovali in nato odšli. Sledila je kratka vožnja z avtobusom, pa smo se že ustavili. Šli smo na ogled solin. Joj, koliko bazenov z morsk vodo smo videli.

Tam sem si kupila lep majhen kozarček s soljo. Ker pa je pihal veter in sem imela kapo, mi je ta padla v bazen. Na srečo je bila zraven kopnega in sem jo dobila nazaj.

Po poti domov smo se veliko hecali in smejali. Ob štirih pa smo se končno pripeljali na avtobusno postajališče, kjer so nas

čakali starši. Doma sem dobila super kosilo, po mojem okusu. Bližam se koncu mojega počitniškega dnevnika v Simonovem zalivu. Pregovor pravi: LEPO JE ODITI IN LEPO JE NAZAJ PRITI. ADIJO! ADIJO, SIMONOV ZALIV! NE BOM TE POZABILA!

Angelika Lajh, 5.b

3. dan, ponedeljek

Učiteljica nas je zjutraj zbudila. Spet smo imeli jutranjo telovadbo, nato zajtrk in potem smo šli v trgovino Spar. Morali smo izpolniti list z matematičnimi nalogami. Na plaži smo z Blažev žogo igrali petelinčka. Na koncu smo šli v učilnico, kjer smo

ponavljali deljenje, množenje in dele celote. Opazil sem, da sem med počitnicami veliko pozabil. Čudno, da učitelji med počitnicami ničesar ne pozabijo! Končno smo šli gledat NMK (Naša mala klinika), pri čemer nas je zmotil "gromozanski škorpion". Nastala je grozna panika. Prestrašeni škorpionček se je skril

pod omaro. Učiteljica je zaradi tega zatesnila vse luknje med pohištvo. Zdaj prestrašen čakam, da me bo uščipnil. Upam, da bo najprej uščipnil Blaža!

Lahko noč!

Tadej Pihler, 5. b

ČLOVEK

Ko pride človek na svet,
še je malce bled,
ko pa leta pridobi,
pojde na svoje poti.

Skozi življenje gleda nebo,
gleda zvezde,
in razmišlja, kar še bo,
in čez leta, ko več ni mlad,
razmišlja, ali sem res bogat?

Imam denar, imam hišo, imam vse,
vendar tega ne, kar si želi srce.

Roka se stara, staraš se ti,
že prihaja smrt,
padeš v svetlobo in tebe več ni.

Alen Kosec, 9.b

Moj najljubši šport

Najbolj mi je pri srcu odbojka. Treniram jo v šolski ekipi, ki jo sestavljajo deklice 4., 5. in 6. razredov. Vadimo enkrat tedensko. Naš učitelj za odbojko je profesor športne vzgoje, gospod Robert Bezjak.

Preden začnemo z odbojko, si postavimo mrežo in se ogrejemo. Po pripravi in ogrevanju začnemo z igranjem odbojke. Razdelimo se v skupine po tri in igramo. Pri odbojki uporabljamo spodnji odboj,

zgornjo servo in spodnjo servo. Igramo samo do 25 točk. Igramo veliko odbojko, v kateri je 6 igralk, in malo, v kateri igrajo tri igralke. Seveda ne igramo v krilih, kavbojkah ali v debelém pulloverju, temveč se preoblečemo v trenirke. Trening traja 90 minut.

Želim si, da bi postala dobra igralka, saj me ta šport veseli. Zato bom marljivo trenirala.

Sara Porič, 4.a

NAROB SVET

Če starši hodijo v šolo,
če otroci hodijo v službo,
če otrok krega mamo, če hrana je ljudi,
če stari se rodimo, če hiša živi v ljudeh,
če avto vozi človeka,
če pošta razvažja poštarja...
Če je kje na svetu res takšen red,
Je v njem težko živeti!

Ajda Šterbal, 5.a

Nogomet

Žoga je bila moja najljubša igrača. Že od četrtega leta starosti sem tekal za žogo po bukovskem igrišču. Kmalu sem se vključil k Nogometnemu klubu Bukovci, najprej skupini U8, nato U10. Nekaj časa sem igral tudi pri NK Stojnci. Tu se je moja nogometna zgodba začela.

Po tekmi NK Stojnci in NK Drava

Ptuj me je poklical trener Borut Šalamun iz Ptuja in me povabil v ptujski klub. Takoj sem se odločil za NK Drava Ptuj. To je pomenilo, da sem dober nogometaš. Tu treniram že drugo leto. Igram različne pozicije – napad, sredino in obrambo. Treninge imam pet krat tedensko. V torek, petek in soboto imamo skupne treninge, v sredo imam individualnega, v četrtek pa aerobiko. Tekme in turnirje imamo

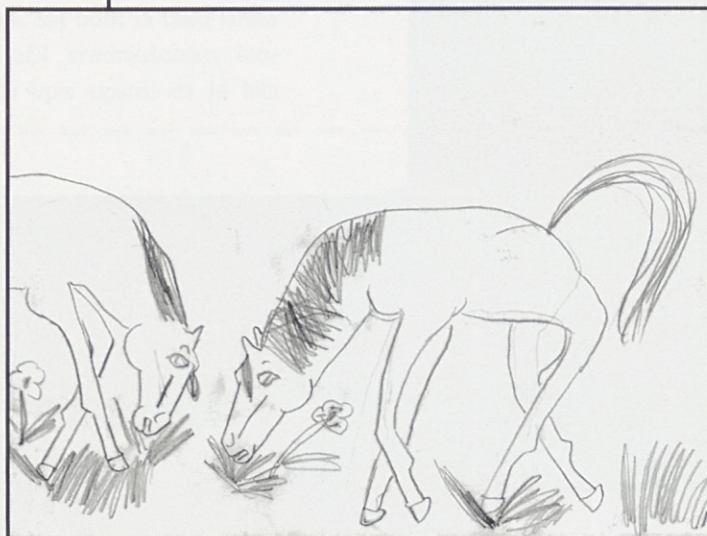
ob sobotah in nedeljah. Za svoje uspehe sem dobil že več priznanj in pokal za najboljšega strelca. Poleg treningov moram vsak dan še tekati in se zdravo prehranjevati.

Vse to z veseljem delam, ker zelo rad igram nogomet. Rad bi postal dober nogometaš in igral tudi, ko bom starejši. Moj vzornik je nogometaš Zlatan Ibrahimović.

Niko Vajda, 4.a

Moja največja želja
Sem Tina in hodim v tretji
razred. Rada hodim v šolo,
še rajši se igram in rišem.
Zelo rada jaham in skrbim
za konja. Kadarkoli ne jaham,
konja rišem. Moja največja želja
je, da dobim svojega konja.

Tina Glana 3.a

MOJA DOMOVINA!

Predraga moja domovina,
ti najlepša si, ti si edina.

Čeprav si majcena država,
prelepa si in tista prava.

Če kadar koli se za odhod bom odločila,
vedi da se zagotovo bom vrnila.

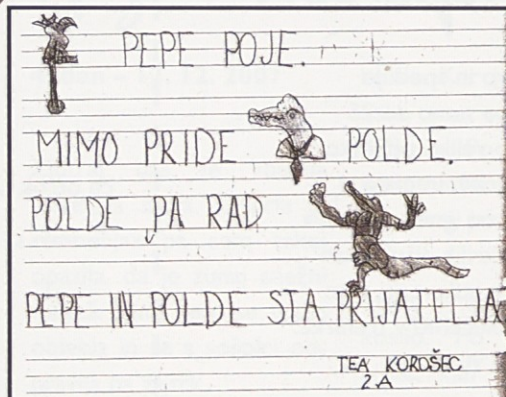
Pa naj drugje bo raj
vrnila spet se bom nazaj.

Slovenija, dežela moja
Vedno znova omami me lepota tvoja.

Le kaj naj ti še povem?
Zapojem ti le ta refren:

Kjerkoli po svetu bom hodila,
nikdar ne bom te pozabila.

Vanja Vajda, 8.b

Nesrečen skok

(pripoved o doživljanju)

Še zdaj se spominjam svojega doživetja, zato ga bom tudi opisal.

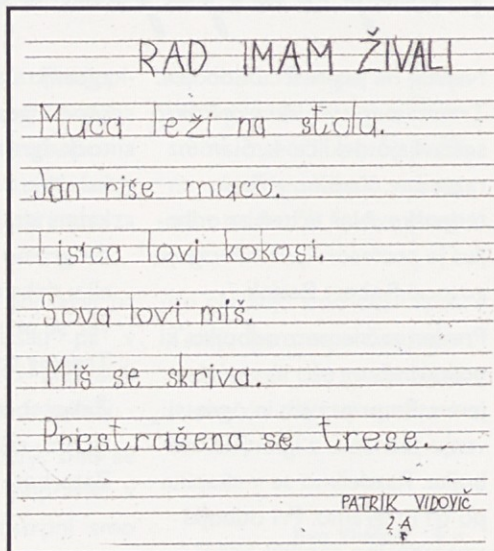
S starši smo se odpravili smučat. Ko smo prispeli na smučišče, sem obul pancarje, pripel smuči in se spustil pod breg. Ko sem nekaj časa smučal, sem pred sabo zagledal skakalnico. Sicer mi ni bilo jasno, od kod se je vzela.

Toda, naenkrat ne vem, kaj storiti! Postane me strah, začne se mi vrteti, iznenada izgubim dih. Mislim, da me bo pobralo!

Vendar le skočim. V zraku sem se počutil kot Primož Peterka. Naenkrat pa, ojoj! V zraku sem nekaj telovadil, nato pa tako trdo pristal na tleh, da sem videl vse zvezde. Mislil sem, da sem si zlomil roko.

Izdelek učencev 3.a

Komaj sem čakal, da se bo kdo pojavil, da bo kdo prišel pome.

Na srečo sem le zagledal mamico in atija. Bolečina je čudežno izginila.

Marko Bela, 6.b

Narisal: Jan PIHLER, 7.b

VÜZEM

Žej so bili prazneke. F petek, ne smo smeli nič jesti. Je lija, post. Taj, kak sen lija lačen. F soboto pa smo brrrrrrr seja. Te, gda smo nesle k žegre, je lija snek. Take smo k žegre šli v avtan. Druge dni pa smo jele žegen. Ili smo k prijateljem. Tam pa smo opet jele žegen. Menle smo se, kak je ša te snek, ke smo bli vse mokre. F naredilek sen stana on sesteh. Lepa me je mama rekla, nej se grem naxej spat. K neser šteja. Lepa se priša še ata. Ša pret, kak je ke rekla, sen že lija f pastele. Kato, ke je lija neke nasajene. Lepa je ša samo kafeta kuhat. Tak so xgladnale moje prax neke.

Žan Tinko, 3.a

Na poti naprej z lepimi spomini
na moja mlada leta

Sem devetošolka in kmalu bom zapustila osnovno šolo. V teh devetih letih sem spoznala veliko prijateljev, ki so mi bili na voljo vedno, kadar sem jih potrebovala. Veliko pa mi je pomagala tudi moja družina, posebej takrat, ko sem imela v šoli težave, ko je prišla prva enica, ko ... Včasih sem mislila, da se mi je svet porušil, vendar sta mi oče in mati povedala, da v življenju niso samo vzponi, ampak tudi padci. Spoznala sem, da če padeš, se moraš pobrati in se še bolj potruditi. Najprej

se moram potruditi, da bom na koncu šolskega leta dosegla zaželen uspeh, da se bom vpisala na cvetličarsko šolo na Ptuj. Vem, da bo tam vse drugače, novi učitelji, novi prijatelji ... Zavedam se tudi, da se bom morala bolj učiti, če bom želela biti uspešna. Po končani srednji šoli pa si seveda želim zaposlitev in da bi si pridobila izkušnje, mogoče bi tudi sama rada odprla svojo cvetličarno. Seveda bi se želela tudi poročiti, imeti otroke ter hišo. Vendar nikdar ne gre vse po

načrtih, če pa bom želela doseči svoje zastavljene cilje, se bom morala še veliko naučiti, predvsem o življenju.

Nikoli se ne ve, kaj nam bo prinesla prihodnost. Mogoče nas že jutri več ne bo, mogoče bomo odšli čez trideset let? Pomembno je le to, da življenje čim bolj izkoristimo. Zato bom uživala v življenju in uresničevala svoje sanje in cilje.

Bernarda Šamperl, 9. a

Štefko rada jezim,

Patricijo si za prijateljico izvolim.

Enkrat na teden se učim.

Lizike rada imam in

Alstarke rada nosim.

Špela Popošek, 7.a

Miha rojstni dan praznuje

In veselo poskakuje.

Hitro v šolo se poda,

A še rajši travian ima.

Miha Forštnarič, 7.a

Moje življenje

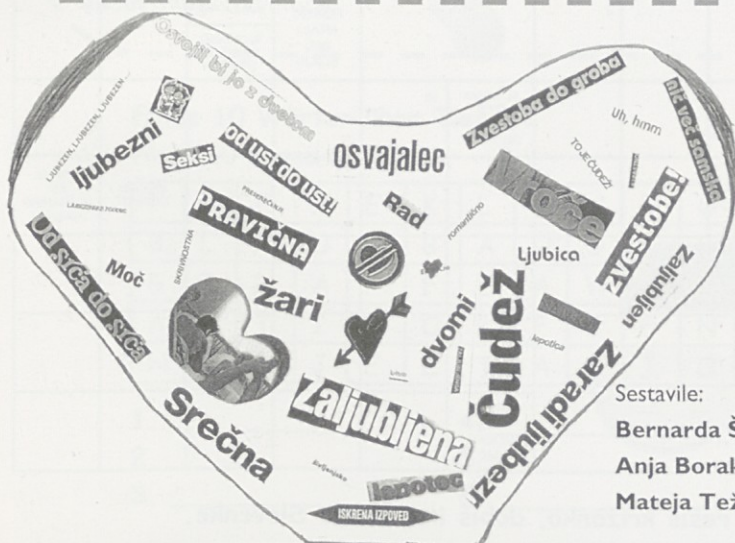
V svojem dosedanjem življenju sem precej lenaril in se dolgočasil, zaradi tega sem imel slabe ocene, ki mi jih ne gre zavidati.

Najraj sedim za računalnikom ali pred televizijo, saj se tako sprostim. Rad imam šport, še posebej košarko in namizni tenis. Za svojo prihodnost upam, da bom uspešno končal osnovno šolo in dobro začel na srednji šoli. Upam, da me bodo novi sošolci dobro sprejeli in da bom imel več volje do učenja, saj bom le tako lahko uspešno zaključil srednješolsko izobraževanje. Za vpis upam, da je bila

moja odločitev pravilna, kljub temu da se z njo niso strinjali. Po končani srednji šoli si želim, da bi čimprej dobil službo in da bi se v tej službi obdržal, saj je oboje dandanes težko. Upam, da bo življenje v prihodnosti pestro in polno novih dogodivščin. V prostem času bi se tudi naprej rad ukvarjal s kakšnim športom.

Zanima me, kako bo svet izgledal v prihodnosti, kdo ve kaj nas vse še čaka?

Jernej Kramberger, 9. a

Sestavile:
Bernarda Šamperl,
Anja Borak in
Mateja Težak, 9.r

Sestavila:
Elvis Pungaršek in Kristjan Visenjak, 9.b

ZA ZABAVO in korist

Cvetke iz šolskih logov (po resničnih dogodkih)

Učenci 8. razreda so pisali test, s katerim so dokazovali, kako dobro poznajo našega največjega pesnika Prešerna.

Eno izmed vprašanj se je glasilo »Kako se imenuje venec pesmi, ki jih je Prešeren posvetil Juliji?«

Učiteljica ni vedela, ali naj joka ali se smeje, ko je prebrala odgovor: »Venec pesmi, ki jih je Prešeren posvetil Juliji, se imenuje ROŽNI VENEC«.

Učenci 7. razredov so morali ugotavljati nauk basni Orel z dvema ženama. Pravilen odgovor se je glasil »Kdor visoko leta, nizko pade.« Eden izmed učencev pa je razmišljal čisto drugače. Njegov »nauk« se je glasil: »Če imaš dve ženi, moraš imeti obe rad!«

9. razred, 3. nivo – učiteljica se jezi, ker polovica učencev ni napisala naloge, za katero so imeli časa tri popoldneve (od torka do petka). »Opravičila« so bila različna, bolj ali manj duhovita – »Nobelovo nagrado« pa si zasluži naslednje: »Učiteljica, oprostite, ker nimam naloge. Včeraj smo doma nekaj delali, zato sem moral pomagati.«

Učiteljica je seveda želela izvedeti, kaj je bilo tako nujnega, da učenec ni napisal naloge, čeprav je vedel, da je naloga priprava na preizkus znanja iz književnosti.

Dobila je odgovor: »Polagali smo tlakovce.«

SLOVARČEK:
ATILA - hunski kralj
ROTER, Zdenko - slovenski sociolog

NAL - kraljevič iz indijskega epa
CIKA - rjava krava z belimi lisami

		GLASBILO NA STRUNE	POKRIVA- LO	RJAVA KRAVA Z BELIMI LISAMI	SOGLAS- NIK IN SAMO- GLAS-NIK	LJUBKI OČE		
						6		
	DUŠEVNO ZAOSTALI ČLOVEK		7				PLAHA GOZDNA ŽIVAL	
	APETIT		4		NEZNAN- KA V MAT.			
	MOČEN ČLOVEK				DEBELA PALICA			
			13			LOJZE ROBIČ		
						MESTO PREDVAJA- NJA FILMOV		
	OSVEŽILNA PIJACA	8		ČLOVEK Z VELIKIMI OČMI				
	PIVOVARNA V LJUBLJANI							
					12			
NEON	2	FR. FILMSKI IGRALEC (ALAIN)			NIKELJ		GROBO ORIENTALSKO SUKNO	
AZIJSKI VELETOK					OSEBNI ZAI MEK			
VPREŽNI DROG KMEČKE- GA VOZA		9			HUNSKI KRALJ (BIČ BOŽJI)	6. IN 2. ČRKA	3	
						SLOVENSKI SOCIOLOG (ZDENKO)		
KRALJE- VIČ IZ IND. EPA			SL. PEVKA ZORE	10				
			DEL TRUPA					
KONJSKO STOPALO							KRAJŠE EDVARD	MONGOL- SKI VLADARSKI NASLOV
						11		
				5				
			ŽIDOV- SKO MOŠKO IME			1		

Če pravilno rešiš križanko, dobiš ime znane Slovenke.

ZA TISTE, KI JIM TUJI JEZIKI NISO TUJI...

WHO ARE YOU?

You can learn a lot about yourself in this quiz. So try it and find the real you!

1. Imagine that you are an animal. Which one are you? Tick one box.

- a) a pig
- b) a cat
- c) a dolphin

2. You find yourself (as an animal) in a field. What's the weather like?

- a) It's a sunny day.
- b) It's raining.
- c) It's cloudy.

3. Suddenly you are in a strange situation. What's happening?

- a) You are in a car crash.
- b) You are in heaven.
- c) You are cutting grass in a garden.

4. There's a wind blowing in your face. What's the wind like?

- a) strong
- b) gentle
- c) cold

5. You walk and you come to a crossroads. There's a boy standing at the crossroads. Do you know him?

- a) Yes.
- b) No.
- c) I can't see his face.

6. The boy is pointing down one of the roads. You look down the road. Where does the road go?

- a) Into a dark forest.
- b) To a bright and sunny park.
- c) To your own home.

7. You come to your room at your home. What's the room like?

- a) Modern and bright.
- b) Small and dark
- c) Wooden and peaceful.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
a)	1	2	0	1	2	0	2
b)	0	0	2	2	1	2	0
c)	2	1	1	0	0	1	1

0 - 4

You're real pessimist. You usually expect the worst. This means that you usually work very hard, because you don't think you'll be lucky. You worry a lot. But remember you should try to enjoy life, too.

5 - 9

You're a realist. You're happy most of the time, but you know that things don't always work out. You're usually careful and you do enough work, but you don't worry about things too much.

10 - 14

You're natural optimist. You always expect the best. However, you are often careless and you don't always work hard enough, because you think everything will be fine. Remember, nobody is lucky all the time.

Pripravili:

Mojca Kostanjevec, 9. a

Nika Rožanc, 9. b

Finde 10 Wörter über Tiere.

Najdi 10 besed o živalih.

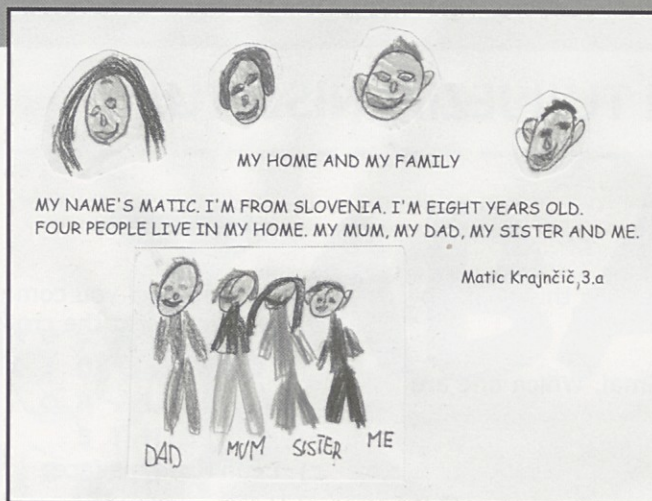
Sestavil: *Blaž Jagarinec, 7.b*

F	E	F	F	E	K	L	A	N	B	O	T	N	A	F	E	L	E	T	A
B	L	M	U	D	B	A	Ö	O	C	B	V	O	G	E	L	J	L	M	E
G	I	R	A	F	F	E	A	W	M	R	A	C	H	U	N	D	N	T	B
A	N	T	I	L	O	P	E	D	E	N	S	U	A	M	P	N	S	A	J
N	F	R	J	E	Z	T	A	K	J	O	N	I	J	N	A	B	Ä	R	O

- 1. _____
- 2. _____
- 3. _____

- 4. _____
- 5. _____
- 6. _____

- 7. _____
- 8. _____
- 9. _____

						4	3	
9		8	2	3				
			8	5				9
	1	7					6	2
8								5
6	9					1	8	
7				1	6			
				8	9	7		1
	3	5						

	5	9		6				
4					5			6
3	8					7		
1		7	4					
		3				8		
					6	2		1
		2					6	3
6			9					8
				8		1	9	

DAS QUIZ

Pred sabo imaš kviz o Nemčiji, preizkusi svoje znanje in obkroži pravilno črko pred odgovorom.

1. Der höchste Berg ist _____.

- a) Zugspitze
- b) Triglav
- c) Mount Blanc

2. In Deutschland spricht man _____.

- a) Deutsch
- b) Arabisch
- c) Chinesisch

3. Wo lag die BERLINER MAUER? In ...

- a) München
- b) Berlin
- c) Hamburg

4. Welcher dieser Flüsse liegt nicht in Deutschland?

- a) Donau
- b) Rhein
- c) Soča

5. Wer von diesen Persönlichkeiten kommt aus Deutschland?

- a) Arnold Schwarzeneger
- b) Angela Merkel
- c) Osama bin Laden

6. Welcher von diesen TV Programmen ist DEUTSCH?

- a) RTL
- b) POP TV
- c) SLO 1

7. Welche Automarke ist nicht Deutsch?

- a) OPEL
- b) FIAT
- c) WOLKSWAGEN

8. Welcher ist der beste deutsch Fußballclub?

- a) Bremen
- b) Chelsea
- c) Bayern München

Gemacht von: **Simon Janžekovič, 9. a**

FAZANOSKOP

Kaj pravijo zvezde za tiste, ki jih čaka »fazanje« letu – torej za sedanje devetošolce oz. skorajšnje prvošolce, imenovane tudi fazani?

DEKLETA

ZDRAVJE – v prihodnjem šolskem letu ti zdravje ne bo preveč naklonjeno, saj boš spoznala nekoga, ki ti bo pošteno pospešil srčni utrip – obetajo se torej težave s srcem. Zaradi fantovih številnih lepih besed se ti bo poslabšal še sluh. Tudi vid ne bo najboljši – pazi, da te pogled nanj ne zaslepi. Morda bo potreben obisk pri okulistu.

ŠOLA – učenje ti ne bo povzročalo preglavic, saj bodo tvoji zvezki samevali na pisalni mizi. Pazi le na to, da ti učitelji ne bodo preveč nagajali – to moraš vsekakor preprečiti, pa bo s šolo vse OK.

DENAR – utegne se zgoditi, da bo tvoja denarnica preveč shujšala, zato ne vabi ves čas fantov na »sok in tortico«. Toda na pomoč bo priskočila babica, vendar le pod pogojem, če boš pokazala več volje do dela.

LJUBEZEN – za ljubezen ne boš imela časa, saj boš ves čas v družbi fantov. Glej, da boš na pravem mestu, ko bo Amor izstrelil puščico.

FANTJE

LJUBEZEN in **ZDRAVJE** – malo več se boš ukvarjal s športom, saj boš tako naredil večji vtis na dekleta. Zato se ti bo tudi zdravje izboljšalo, ne boš več tako zaspan, pa tudi prebava se ti bo uredila.

V novem okolju, se pravi v novem razredu, bo nekemu dekletu srce bilo kot ponorelo, ko

te bo pogledala. Bodi bolj romantičen – »fazanke« padajo na to.

ŠOLA – nikakor ne dovoli, da te ujamejo pri prepisovanju ali brez domače naloge, kajti ne poznaš še učiteljev, zato ti lahko trda prede. Raje zavihaj rokave, pa bo tudi šola dobila drugačen obraz – prijaznega, seveda.

DENAR – tega ti ne bo pri-manjkovalo, saj te bosta starša denarno nagradila za pridno učenje.

POČUTJE na sploh- vse leto bo v zraku optimizem in cool razpoloženje. Torej, uživaj.

Osmošolke,

ki se spoznamo na horoskope

Rebus von Lea Meznarič, 7.a

DEUTSCHLAND

1, 2

ZAGREB

1

DÄNEMARK

4,5

BERLIN

1, 2, 3

Die Lösung ist ein Monat:

9.A: Ahac Natanael, Arklinič Petra, Borak Anja, Drndalaj Edmond, Horvat Tomaž, Janžekovič Simon, Jurgec Anja, Kodrič Nina, Korošec Lea, Kostanjevec Mojca, Kramberger Jernej, Minarič Marko, Murko Eva, Poljanec Katja, Pukšič Žan, Rozman David, Strauss Monika, Strelec Aleš, Strelec Žiga, Šamperl Bernarda, Vesenjak Jurij, Vidovič Primož, Vrbnjak Kaja

9. RAZRED

Šolsko leto 2007/2008

9.B: Bračič Nina, Furjan Anja, Horvat Uroš, Janžekovič Katja, Jurič Kristijan, Kojc Klementina, Korošec David, Kosec Alen, Lajh Denis, Matjašič Eva, Petrovič Aleks, Plohl Tadej, Potočnik Jure, Pungaršek Elvis, Roškar Simon, Rožanc Nika, Šmigoc Jure, Težak Mateja, Toplak Julija, Verlak Vanja, Visenjak Kristijan, Vogrinec Sabina, Vrbančič Ana, Zelenik Nejc, Zelenko Blaž